

Sygn. I C 466/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w C. I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Koczyńska
Protokolant:	stażysta Patryk Burdecki

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2015 r. w C.

sprawy z powództwa

(...) sp. z o.o z siedzibą w W.

przeciwko

(...) w C. (...)

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powoda (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. kwotę 46 045 (czterdzieści sześć tysięcy czterdzieści pięć) złotych 26 (dwadzieścia sześć) groszy z ustawowymi odsetkami liczonymi od:

-9 994 (dziewięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt cztery) złote 32 (trzydzieści dwa) grosze z ustawowymi odsetkami od dnia 12 września 2014 r. do dnia zapłaty,

-6 781 (sześć tysięcy siedemset osiemdziesiąt jeden) złotych 86 (osiemdziesiąt sześć) groszy z ustawowymi odsetkami od dnia 26 września 2014 r. do dnia zapłaty,

-6 781 (sześć tysięcy siedemset osiemdziesiąt jeden) złotych 86 (osiemdziesiąt sześć) groszy z ustawowymi odsetkami od dnia 04 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,

-9 637 (dziewięć tysięcy sześćset trzydzieści siedem) złotych 38 (trzydzieści osiem) groszy z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,

-12 849 (dwanaście tysięcy osiemset czterdzieści dziewięć) złotych 84 (osiemdziesiąt cztery) grosze z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego (...) w C.(...) na rzecz powoda (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. kwotę 4 720 (cztery tysiące siedemset dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 466/15

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z (...). z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego M. J., w pozwie złożonym w dniu 18 grudnia 2014 r. wnosił o orzeczenie nakazem zapłaty obowiązkowej zapłaty na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 46045,26 zł z ustawowymi odsetkami liczymy od kwot:

-9994,32 zł od dnia 12 września 2014 r. do dnia zapłaty,

-6781,86 zł od dnia 26 września 2014 r. do dnia zapłaty,

-6781,86 zł od dnia 4 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,

-9637,38 zł od dnia 27 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,

-12849,84 zł od dnia 21 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,

Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany zakupił u strony powodowej środki medyczne i farmaceutyczne o łącznej wartości 46045,26 zł. Dostawa towaru była potwierdzana każdorazowo listem przewozowym i spisem produktów. Pozwany został obciążony fakturami VAT (...) z 12 sierpnia 2014 r., (...) z dnia 26 sierpnia 2014 r., (...) z dnia 3 czerwca 2014 r., (...) z dnia 26 czerwca 2014 r., (...) z dnia 21 lipca 2014 r. Pomimo upływu terminów płatności wskazanych w tych fakturach, jak i wezwania do zapłaty, pozwany do chwili wytoczenia powództwa nie uregulował należności. Dlatego powód wystąpił z żądaniem zasądzenia należności w kwotach wynikających z faktur wraz z odsetkami liczonymi od dnia następnego od upłynięcia terminu płatności wskazanego na poszczególnych fakturach. (pozew k. 2-4 akt).

W dniu 10 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy w C. nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym nakazał pozwanemu (...) w C. aby zapłacił powodowi kwotę 46045,26 zł, z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

-9 994,32 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 września 2014 r. do dnia zapłaty,

-6 781,86 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 września 2014 r. do dnia zapłaty,

-6 781,86 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 04 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,

-9 637,38 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,

-12 849,84 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,

Ponadto zasądził kwotę 2993 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 2417 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (nakaz k. 37 akt).

Pozwany otrzymał odpis nakazu w dniu 17 marca 2015 r. (dowód: potwierdzenie odbioru pisma k. 39 akt).

W dniu 27 marca 2015 r. pozwany (...)w C. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty.

Pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę o dostarczenie produktów medycznych. Nie kwestionował również wysokości dochodzonego pozwem roszczenia. Uznając roszczenie co do zasady, pozwany wnosił o rozłożenie należności na 12 miesięcznych rat oraz o nieobciążanie kosztami procesu ze względu na znaczne zadłużenie szpitala (sprzeciw k. 40-41 akt).

Zarządzeniem z dnia 30 kwietnia 2015 r. Przewodniczący Wydziału uznał sprzeciw pozwanego za wniesiony w terminie. Zarządzeniem z dnia 8 maja 2015 r. sprawa została skierowana na rozprawę (zarządzenia k. 48-49 akt)

Pismem z dnia 3 czerwca 2015 r. pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko i wnosił o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Wychodząc naprzeciw postulatowi pozwanego powód zaproponował ugodowe rozwiązanie problemu przez rozłożenie należności na 6 miesięcznych rat (pismo k. 50-52 akt).

Pozwany nie odniósł się do propozycji ugodowej zgłoszonej przez powoda.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pod nazwą (...) sp. z (...). z siedzibą w W. dostarczał na rzecz pozwanego (...)w C. różnego rodzaju produkty medyczne o łącznej wartości 46045,26 zł na podstawie na podstawie częściowych zamówień. W oparciu o te jednostkowe zamówienia złożone przez pozwanego, powód dostarczył pozwanemu środki farmaceutyczne i materiały medyczne o łącznej wartości 46045,26 zł. Na wystawianych fakturach pracownicy pozwanego potwierdzali odbiór towaru. Z tytułu dostarczonego towaru powód obciążył pozwanego fakturami VAT z odroczonym terminem płatności:

- (...) z dnia 12 sierpnia 2014 r. na kwotę 9994,32 zł z terminem płatności na dzień 11 września 2014 r.,
- (...) z dnia 26 sierpnia 2014 r. na kwotę 6781,86 zł z terminem płatności na dzień 25 września 2014 r.,
- (...) z dnia 3 czerwca 2014 r. na kwotę 6781,86 zł z terminem płatności na dzień 3 lipca 2014 r.,
- (...) z dnia 26 czerwca 2014 r. na kwotę 9637,38 zł z terminem płatności na dzień 26 czerwca 2014 r.,
- (...) z dnia 21 lipca 2014 r. na kwotę 12849,84 zł z terminem płatności na dzień 20 sierpnia 2014 r.,

(dowód: kserokopie faktur i listów przewozowych k. 19-34 akt).

Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności (dowód: kserokopia wezwania k. 16-18 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 2-4 akt, faktur i listów przewozowych k. 19-34 akt, wezwania do zapłaty k. 16-18 akt, odpisu z ewidencji k. 38 akt, odpisu z KRS k. 8-15, 42 akt, bilansu k. 43-47 akt

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała.

Pozwany nie kwestionował wysokości należności dochodzonej pozwem oraz faktu, iż dotychczas kwoty dochodzone pozwem nie zostały przez niego zapłacone. Pozwany wnosił tylko o rozłożenie należności na raty ze względu na swoją trudną sytuację majątkową.

W tej sytuacji Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez strony. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda jest zasadne.

Powód dostarczał produkty medyczne na podstawie częściowych zamówień. Na podstawie tych zamówień powód dostarczył produkty medyczne pozwanemu (...)w C.. Powyższe umowy należy zakwalifikować jako umowy nienazwane, zbliżone do umowy o świadczenie usług - art. 750 k.c. Umowa taka jest dopuszczalna zgodnie z zasadą

swobody umów. Jak stanowi art. 353⁽¹⁾ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, a w myśl art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W niniejszej sprawie wykonując umowę powód dostarczył produkty medyczne. Do jakości wykonanej usługi pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń. Po wykonaniu usługi, powód wystawił faktury, na których były terminy płatności. Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wystawionych faktur. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Pozwany nie wywiązał się z zobowiązania w terminie.(...)w C. nie spłacił należności w terminach wynikających z zaaprobowanych przez siebie faktur.

Pozwany nie złożył oświadczenia woli, z którego wynikałby zamiar rozwiązania umowy, jej wypowiedzenia czy też odstąpienia od umowy, w jakiegokolwiek formie. Pozwany przestał jedynie płacić należność zgodnie z umową. Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 734 § 1 k.c. i 735 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c., należało zasądzić należności zgodnie z fakturami wystawionymi przez powoda.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminach określonych w fakturach. Skoro pozwany nie uiścił należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359§ 2 k.c. w zw. z art. 481§1 k.c..

Mając na uwadze treść art. 481 k.c. i art. 482 §1 k.c. Sąd zasądził dochodzoną pozwem należność 9823,14 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od chwili wymagalności tj. dnia następnego po dniu zapłaty wynikającym z faktur:

- (...) z dnia 12 sierpnia 2014 r. na kwotę 9994,32 zł z terminem płatności na dzień 11 września 2014 r.,
- (...) z dnia 26 sierpnia 2014 r. na kwotę 6781,86 zł z terminem płatności na dzień 25 września 2014 r.,
- (...) z dnia 3 czerwca 2014 r. na kwotę 6781,86 zł z terminem płatności na dzień 3 lipca 2014 r.,
- (...) z dnia 26 czerwca 2014 r. na kwotę 9637,38 zł z terminem płatności na dzień 26 czerwca 2014 r.,
- (...) z dnia 21 lipca 2014 r. na kwotę 12849,84 zł z terminem płatności na dzień 20 sierpnia 2014 r.,

W treści wyroku Sąd nie zamieścił odrębnego punktu odnośnie oddalenia wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty, mając na uwadze stanowisko wyrażane w doktrynie. Odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504, Przemysław Telenga (w;)Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania cywilnego).

Sąd nie uznał za zasadne rozłożenie zasądzonej należności na raty. Możliwość taka wynika z art. 320 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przesłanką do rozłożenia świadczenia na raty jest pozytywna prognoza odnośnie spłaty, bowiem celem uregulowania z art. 320 k.p.c. jest zapewnienie dłużnikowi możliwości spłaty zadłużenia. W niniejszej sprawie Szpital nie przedstawił żadnego planu zrationalizowania działalności leczniczej i nie daje rękojmi poprawy swojej sytuacji finansowej na tyle

aby możliwe było regulowanie w terminie płatności. Fakt prowadzenia przez pozwanego działalności o charakterze publicznym, która nie jest oparta o zysk, nie jest jednoznaczny z tym, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, o których mowa w art. 320 k.p.c. Ponadto należy wskazać, iż od chwili wytoczenia powództwa pozwany nie zapłacił nawet w części należności dochodzonych pozwem. Taka postawa pozwanego również wskazuje na to, że należność rozłożona na zadeklarowane przez pozwanego raty nie będzie przez niego spłacana w przyszłości w tych ratach. Należy przy tym zwrócić uwagę, że pomimo złożonej przez powoda propozycji ugody, w której zaproponował rozłożenie należności na 6 miesięcznych rat, pozwany do tej propozycji nie ustosunkował się. Okoliczność ta również świadczy o braku rzeczywistej woli pozwanego aby spłacić należność, nawet w zaproponowanych przez powoda ratach. W tej sytuacji, ze względu na dotychczasową postawę pozwanego, Sąd uznał za niecelowe rozłożenie należności na raty.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98§1i §3 k.p.c.

Na koszty składają się: opłata sądowej, którą uiszczył powód – 2303 zł, koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda w kwocie 2400 zł - wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda, których wysokość wynika z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461) oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)